

[Schak Nielsen]

sere med udstykning for øje, og det er stadig den store kasse, der betaler. Disse ting er behandlet i bl. a. Aarhuus Stiftstidende fra den 2. november 1978, og det har også været nævnt i B.T. og i Aktuelt.

Alt dette kan jo give anledning til krav om mere kontrol og flere restriktioner på området, og så fjerner vi os altså mere og mere fra et frit og naturligt boligmarked. Man bevilger her penge til pensionisterne, og det kan de godt have brug for, og det kan de også få glæde af, det skal jeg erkende, men der er altså også andre, der får gavn af det, og er det egentlig meningen i denne forbindelse? Er der ikke tale om en statsbetalt fordyrelse af boligudgifterne?

Boligministeren (Erling Olsen):

Når man løser ét problem, skaber løsningen ofte et nyt. Vi ville gerne have, at vore ældre medborgere kunne bo i moderniserede boliger, og derfor fik loven om boligydelsen den udformning, den fik. Visse steder har det givet problemer således at forstå, at man sender regningen videre til det offentlige, og den kan måske også visse steder blive større, end den ellers skulle have været. Det problem må vi altså se at få en klarung på. Det er rigtigt, at det kan føre nye bånd med sig. Vi overvejer, om man i givet fald kunne lade kommunen rejse sag ved huslejenævn eller boligret, hvis huslejeafhøjelsen bliver for stor.

Vi kigger altså på det. Men er der én ting, vi ikke vil, så er det at opgive at løse det gamle problem og sørge for, at vore ældre medborgere kan bo rimelig godt på deres gamle dage. Vi vil prøve på at løse det nye problem i stedet for.

Schak Nielsen (DR):

Jeg vil takke boligministeren for det korte svar. Jeg er da glad for, at man stadig væk vil løse de ældres problemer, men jeg vil alligevel gøre opmærksom på, at man ikke skal bagatellisere sagen. Jeg ved, at lejerorganisationerne er meget interesserede i dette og egentlig også er dybt forargede over det, og det vil jeg gerne have at boligministeren tager med. Det kan som nævnt på længere sigt også give anledning til krav om øget kontrol, og det er jeg egentlig ked af.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Jeg har lige et tillægsspørgsmål til boligministeren om pensionisterenes boligydelse.

Hver eneste dag i denne tid kan vi i radioen høre Hanne Reintoft og andre, der på udmærket måde forsøger at fortælle pensionisterne, hvad reglerne om denne boligydelse egentlig går ud på, denne yderst indviklede kombination af indtægt, værelsesantal, husstandens størrelse, aldersforhold og en række andre faktorer. Jeg vil spørge, om ministeren har mødt én eneste pensionist, som har været i stand til ved at læse reglerne at forstå, hvad de egentlig går ud på.

Hvis ministeren ligesom jeg ikke har mødt nogen pensionister, der var i stand til at forstå, hvad reglerne går ud på, så vil jeg spørge ministeren, nu hvor vi har fået en ny boligminister, om han ville være så venlig at manuducere sine embedsmænd i ministeriet, sådan at vi for fremtiden kan få nogle forståelige lovforslag fra boligministeriet, sådan at vi ikke igen skal opleve det, som vi tidligere har oplevet, at statens informationskontor har måttet bekræfte, at de forslag, der kom derfra, simpelt hen kun kunne forstås af højtuddannede akademikere eller andre med tilsvarende skolekundskaaber.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg kunne jo nøjes med at sige, at loven henhører under socialministeren, og på den måde melde hus forbi, men jeg vil forstå spørgerens indvending på den måde, at han synes, at vi skal gøre os bestræbelser på at lave lovene enklere, nemmere at overskue og lettere at administrere, og det er klart, at det må være noget, vi alle skal bestræbe os på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

12) Til *boligministeren* af:

Kaj Hansen (DKP):

»Vil ministeren oplyse, hvordan han vil sikre, at lejerne får en reel økonomisk mulighed for at overtage det private udlejningsbyggeri på andelsbasis?«

(Spm. nr. 221).

Skriftlig begrundelse.